

LXII.

ALEXANDER, Kappadókia püspöke, a szent helyek meglátása utáni vágyában Jeruzsálembé utazott, ahol abban az időben Narkisszosz volt a város püspöke, aki előrehaladott korban kormányozta az egyházat. Sok klerikus és maga Narkisszosz kinyilatkoztatás révén tudomást szerzett a püspök érkezéséről, akinek segítenie kellett őt a papi katedrán. A kinyilatkoztatásnak megfelelően történt, Palesztina minden püspöke egybegyűlt, ezen leginkább Narkisszosz fáradozott, és elnyerte őmellé a jeruzsálemi egyházban Alexander a legfőbb vezetés tisztét. Egyik levelének befejezésekképpen, – amit az antiochiaiakhoz címzett az egyház békéje ügyében, – ezeket írja:

„Köszönt benneteket Narkisszosz, aki előttem ezen városnak püspöke volt, most velem együtt kormányozza azt könyörgések közepette, ő már úgy száztizenhat esztendő, velem együtt arra kér benneteket, hogy legyetek ti is egyetértők!”

Egy másik levelet is írt, melyet Kelemen, alexandriai presbiter által küldött el az antiochiaiaknak, de erről fentebb már megemlékeztünk, írt még Órigenésznek, majd Órigenész érdekében Demetriosz ellen, mivel őt Demetriosz tanúsítása szerint presbiterré szentelte. Ezekon túl ránk maradt tőle néhány különböző helyekre elküldött levele. A Decius alatti hetedik keresztényüldözés idején, mikoron Babülász Antiochiában vértanúságot szenvedett, őt Caesareába vitték, majd Krisztus mellett tett hitvallása miatt bebörtönözték, és elnyerte a vértanúk koszorúját.